

Република Србија
**ТУЖИЛАШТВО ЗА РАТНЕ
ЗЛОЧИНЕ**
КТРЗ.бр.17/04
12.08.2005. године
Београд

МП/ЈА

ОКРУЖНОМ СУДУ У БЕОГРАДУ
- Већу за ратне злочине -

БЕОГРАД

На основу чл.46. ст.2. тач.3., чл.265. ст.1. и чл.266. Законика о кривичном поступку, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

1. АА, из ..., улица ..., рођеног ... у ..., од оца ... и мајке ... рођене ..., ..., по занимању ..., ..., држављанин ...,

2. АБ, из ..., рођеног ... у месту ..., ..., по занимању ..., ..., држављанин ..., ...,

3. АВ, из ..., односно улица ..., рођеног ... у ..., од оца ... и мајке ... рођене ..., ..., по занимању ..., ..., држављанин ...,

4. АГ, ..., из ..., рођеног ... у ..., од оца ... и мајке ... рођене ..., ..., по занимању ..., ..., држављанин ...,

5. АД, из ..., рођеног ..., у ..., од оца ... и мајке ... рођене ..., ..., по занимању ..., ..., држављанин ...,

6. АЂ, из ..., рођеног ... у ..., од оца ... и мајке ... рођене ..., ..., по занимању ..., ..., држављанин ...,

7. АЕ, из ... , рођеног ..., од оца ... и мајке ... рођене ..., завршио ..., ..., држављанин ...,

Што су

од почетка маја до половине јула 1992. године, за време грађанског рата у тадашњој Републици Босни и Херцеговини, између припадника српске, муслиманске и хрватске националности, а на подручју општине Зворник, кршили правила међународног права и то Женевске Конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године (IV Женевска Конвенција и Допунског протокола уз Женевске Конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба) (Протокол II) па су :

I

Присилно пресељење цивилног становништва из села Козлук и Скочић

Окривљени: 1. АА и
2. АБ.

Окривљени АА у својствима ..., које функције је обављао у напред наведеном периоду, и окривљени АБ у својствима ..., на које функције је именован ..., заједно са АЖ, ... (против кога је поступак раздвојен), по претходном договору а кршећи Правила из члана 17. став 1. и 2. Допунског протокола II, усмено наредили и силом извршили масовно пресељење 1822 цивилна лица, тадашње Муслиманске националности, са подручја села Козлук (1649 лица) и Скочић (173 лица) – у општини Зворник, у Републику Мађарску, на тај начин што су у раним јутарњим сатима дана 26.06.1992. године, најпре, са јединицама Територијалне одбране Зворник војно запосели центар села

Козлук и највећи број стамбених објеката, а потом, преко припадника полиције позвали Председника Месне заједнице Козлук - оштећеног АЗ у Полицијску станицу у Козлук, где му је окривљени АА у присуству окривљеног АБ и АЖ усмено наредио да мора позвати све становнике своје националности и да се у року од 60 минута припреме за иселење преко Републике Србије у Републику Мађарску, да би потом АЖ оштећеном АЗ саопштио да су опкољени и да се морају иселити или ће сви бити побијени, те на крају окривљени АА додао да су аутобуси и камиони за превоз лица спремни и да се налазе у центру села, након чега је, под тако створеним притиском, оштећени АЗ отишао и позвао становништво да се иселе, мада су припадници Територијалне одбране један број цивила већ терали према аутобусима и камионима и неконтролисано пуцали из наоружања, при чему су тако у ногу ранили оштећеног АИ из Козлука, на који начин су стварали атмосферу страха и притиска, а по прикупљању становника ова два села извршено је пописивање свих лица, и потписивање изјаве од стране свих цивилних лица да се, наводно, исељавају без принуде (који спискови и изјаве су били припремљени на овереним формуларима од стране Штаба Територијалне одбране) и потом их, уз оружану пратњу припадника Територијалне одбране превезли до границе са Републиком Србијом код Лознице, где су преко Црвеног крста у Лозници, Комесаријату за избеглице Републике Србије у Београду упутили молбу да се свим лицима из села Козлука и Скочића омогући прелазак до Републике Мађарске наводећи у молби да се ради о добровољном иселењу, те по добијању дозволе за прелазак преко територије Србије под службеним бројем од 26.06.1992. године, сви оштећени бивају возом превезени до места Палић, који се налази у близини граничног прелаза између Савезне Републике Југославије и Републике Мађарске, где су неколико дана сви били смештени у један ограђени простор без могућности напуштања, и по прибављању путних исправа за носиоце чланова домаћинства, сви пребачени у Републику Мађарску, а у напуштене куће оштећених села Козлука, окривљени уселили цивилна лица српске националности избегла из других места Босне и Херцеговине;

II

Злочини у Дому културе у Челопеку

- Окривљени: 1. **АА**
2. **АБ**
3. **АВ**
4. **АГ**
5. **АД**
6. **АЂ**
7. **АЕ**

окривљени АА и АБ, у својствима описаним под I диспозитива ове оптужнице а окривљени: АВ, АГ, АД, АЂ и АЕ заједно са лицем познатим по надимку «АЈ», као припадници јединице «Игор Марковић» - «Жуте осе», која се налазила у саставу Територијалне одбране Зворник, у периоду од друге половине маја месеца до друге половине јуна 1992 године, кршећи Правила из члана 3. став 1. тачка 1. под а) и ц) Женевске Конвенције о заштити грађанских лица за време рата и из члана 4. став 2. тачка а) и е) Допунског Протокола II уз Женевске Конвенције од 12. марта 1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба, усмено наредили а преко припадника Територијалне одбране Зворник спровели да се по враћању избегличке колоне цивилног становништва села Дивића - Општина Зворник, на аутобуску станицу у Зворнику највероватније дана 27. маја 1992. године, одвоји 174 мушка лица старија од 18 а млађа од 60 година и потом затворе и задрже, прво у Управној згради «Нови Извор» у Зворнику, где им се обратио окривљени АА са саопштењем да ће бити задржани, да би потом:

а) након неколико сати из «Новог Извора» двојица непознатих припадника Територијалне одбране неовлашћено одвела 11 затворених лица и то оштећене: АК, АЛ, АЉ, АМ, АН, АЊ, АО, АП, АР, АС и АТ, који се више никада нису вратили нити појавили међу живима,

б) затим, другог дана највероватније 28. маја 1992. године, припадници Територијалне одбране Зворника из «Новог Извора» аутобусима под стражом одводе преостала 163 цивилна лица и затварају у Дом културе у Челопеку у коме није било могућности за одржавање личне хигијене, чиме је њихово физичко и ментално

здравље било угрожено, а за које услове су окривљени АА и АБ знали и нису ништа предузели да их побољшају, нити су било шта предузимали да по упознавању са догађајима злостављања, мучења и убијања затворених цивилних лица у Дому културе ово спрече, на који начин су се са истим сагласили, због чега је у Дом неовлашћено улазило више припадника јединице «Жуте осе» и то окривљени: АВ, АГ, АД, АЂ и АЕ, те лице познато по надимку «АЈ», коју групу је најчешће предводио окривљени АВ, који су у више наврата и дању и ноћу, сви заједно или у мањим групама или пак појединачно, од затворених лица одузимали новац и златне наките, над њима вршили физичка мучења, телесна повређивања, сакаћења и убиства са наношењем великих патњи, наређивали међусобну тучу између затворених лица, затим присиљавали очеве и синове као и лица која нису у сродству да међусобно врше противприродни блуд, па су тако између осталог учинили и следеће:

- неутврђеног дана из Дома извели два непозната затворена лица и лишили их живота а потом извели треће лице да оно види да су ови убијени и то саопшти осталима,

- у ноћи 10/11.06.1992. године НН лице познато по надимку «АЈ» сваком од оштећених: АФ, АХ, АЦ и АЧ ножем урезао крст на челу а оштећеном АЦ одсекао мали прст леве руке, те из пиштоља убио АШ и ножем заклао БА, да би у даљем иживљавању више пута забадао врх ножа у бутине оштећеног ББ, те на крају главом оштећеног БВ гађао о зид, услед којих повреда је овај преминуо након неколико дана а за које време су остали из групе окривљених то посматрали саглашавајући се са понашањем «АЈ» или пак физички са разним средствима тукли и мучили друга лица,

- неутврђеног дана окривљени АВ наредио да се издвоје очеви и синови и изађу на бину у Дому, да се потом скину голи и врше орални секс међу собом, устима и у анус са променама улога, што су ови морали и чинити и то оштећени: БГ и његов син БД, БЂ и његов син БЕ, БЖ и његов син БЗ, БИ и његов син БЈ, АЦ и његов син БК а остали оштећеним лицима наредио да то морају посматрати, затим окривљени АВ ставља цев малокалибарске пушке у уста оштећеном БЛ и подизањем уста цеви пушке принуђава БЛ да се прогне на прсте, па када је од његовог оца добио одговор да му је то једини син, одговорио да га више нема и пуцањем у уста БЛ лишио живота а потом из исте

пушке лишио живота и оштећене БЉ, БЂ, БГ, БМ и БН а рањеног БЈ убодом ножа лишио живота, а за које време окривљени АД са «АЈ» туче друга лица металном и дрвеном палицом, те окривљени АД ножем лишава живота оштећене: БЊ, БО, БП и БА,

- неутврђеног дана окривљени АЂ ножем у бедра убада једно непознато затворено лице, које потом убодом ножа у срце лишава живота окривљени АВ, а затим осталим затвореним лицима заједно наређују да певају песму чије речи су они смислили а који текст гласи : « Да видимо ког четника нема, нема «Репа» нема ни «Лопова», то су «Жући» два најбоља момка»,

- дана 13.06.1992. године лице познато по надимку «АЈ» ножем одрезује пенисе оштећенима БР и БС а окривљени АВ ухо оштећеном АЧ, наређујући им да своје одрезане органе морају појести, за које време окривљени АД испред Дома, пуцањем из аутоматске пушке лишава живота БТ и још једно НН лице, а за које време су окривљени АГ и АЕ тукли оштећене међу којима су били и БФ, БХ, БЦ и БЧ,

- неутврђеног дана окривљени АЕ ножем урезује крст на челу и на левој надлактици оштећеном (заштићеном сведоку) коме потом «АЈ» ломи мали прст на десној руци, за које време је окривљени АВ ножем одрезао по један мали прст оштећенима: БЦ и БШ,

- више пута сви окривљени наређивали затвореним лицима да се међусобно туку до изнемоглости, обећавајући да ће победнику поклонити живот, при чему су се, посматрајући тучу, смејали и навијали, те тако нечовечним поступањем понижавали достојанство затворених лица,

- неутврђеног дана из Дома одвели и оштећене ВА, ВБ, ВВ и ВГ ради утовара и истовара лешева лица која су они пре тога побили, а који оштећени се никад више нису вратили, нити се појавили међу живима,

те су тако заједно и појединачно у Дому културе у Челопеку лишили живота 19 лица, а преостали преживели, њих 119, дана 01.07.1992. године бивају пребачени у затворске просторије у Зворнику а потом 15.07.1992. године у логор за размену у месту Батковић,

III
Злочине на пољопривредном добру «Економија» и
месту званом «Циглана»

Окривљени: 1. АА
2. АБ
3. АВ
4. АГ
5. АД

окривљени АА и АБ у својствима описаним под I диспозитива ове оптужнице, као лица која су по својим овлашћењима службеног, односно војног лица, сходно обавезама прописаним Правилима из члана 31., 32., и 33. Женевске Конвенције о заштити грађанских лица за време рата, била обавезна да предузму мере и радње у циљу обезбеђења затворених цивилних лица на «Економији и Циглани», а окривљени АВ, АГ и АД у својству описаном под II диспозитива ове оптужнице, у периоду од почетка маја па до 15. јула 1992. године, кршећи Правила из члана 3. став 1. тачка 1. под а) и ц) Женевске Конвенције о заштити грађанских лица за време рата и члана 4. став 2. тачка а) и е) Допунског Протокола II уз Женевске Конвенције од 12. марта 1949. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба, учинили:

а) на пољопривредном добру «Економија» окривљени АВ, АГ и АД заједно са још три НН лица позната по надимцима «АЈ», «ВД» и «ВЂ», у више наврата, заједно и у мањим групама, у времену од 07. до 12. маја 1992. године, неовлашћено улазили у просторију где је било затворено око 24 цивилна лица и то оштећени: ВЕ, ВЖ, ВЗ, ВИ, ВЈ, ВК, ВЛ, ВЉ, ВМ, ВН, ВЊ, ВО, ВП, ВР, ВС, ВТ, ВФ, те још приближно седморица непознатих оштећених према којима су чинили и следеће:

- дана 10.05.1992. године окривљени АГ са лицем познатим по надимку «ВД», тукао оштећеног ВР по свим деловима тела, од кога је «ВД» тада одузео златан ланац,

- дана 11.05.1992. године окривљени АД и лице познато по надимку «АЈ» из просторије извели већи број оштећених лица и ван просторије их тукли а у тучи учествују и окр. АВ и АГ као и лица позната по надимцима «ВД» и «ВЋ», од којих повреда истог дана умире ВМ,

- у јутарњим сатима 12.05.1992. године окр. АД са лицем познатим као «АЈ» изводи оштећеног ВР, поново га муче и туку наређујући му да са себе скине одећу, клекне на колена и савије напред, у ком положају му набијају у анус зашиљен колац, продирући у утробу оштећеног за око 40 цм, за које време су други из ове групе то посматрали а оштећени ВР од повреда умире сутрадан,

- неутврђеног дана, највероватније 12.05.1992. године, окривљени АД и лице познато по надимку «АЈ» из просторије изводе оштећеног (заштићеног сведока), где га ван просторије пред свима из групе «АЈ» туче са металном водоводним цеви дужине око 60 цм по леђима и стомаку, а окривљени АД ногама у препоне, да би на крају и њему кроз панталоне покушали угурати у анус зашиљен колац,

- више пута за време боравка оштећених на «Економији» окривљени АВ, АГ, АД и лица позната по надимцима «АЈ», «ВД» и «ВЋ», наређивали оштећенима да се међусобно туку док један од њих не падне, а за које време су се они ругали, смејали и навијали и тако понижавали достојанство оштећених,

те су тако на «Економији» лишили живота најмање два лица;

б) а на месту званом «Циглана» где су са «Економије» дана 12. маја 1992. године премештена 22 затворена цивилна лица, и то оштећени: ВЕ, ВХ, ВЖ, ВИ, ВК, ВН, ВП, ВЉ, ВЗ, ВО, ВС, ВТ, ВФ, ВЈ, ВЛ, те још седморица непознатих оштећених, чинили и следеће:

- окривљени АГ и АД, заједно са лицима познатим по надимцима «АЈ», «ВД» и «ВЋ», готово свакодневно у периоду од 12.05. до 15.07.1992. године, из «Циглане» изводили различите групе оштећених, наређивали им да за њихов рачун пљачкају напуштене куће муслиманских па и српских власника, што су ови морали и чинити,

- највероватније 26. или 27.06.1992. године окривљени АГ са лицима познатим по надимцима «АЈ», «ВД» и «ВЂ», са разним предметима, рукама и ногама тукли све оштећене, при чему је «АЈ» са једног оштећеног одсекао ножем део коже тела на коме је ово лице имало тетоважу, те потом оштећеног ВЦ ножем јако порезао по врату, да би га потом пуцњем из пиштоља лишио живота,

те су тако на «Циглани» лишили живота најмање једно лице; при чему су окривљени АА и АБ знали за незаконитости које су чинили окривљени АВ, АГ, АД и други према затвореним цивилним лицима али нису ништа предузимали да то спрече, на који начин су се са њиховим радњама сагласили,

- чиме су, окривљени АА и АБ под I , II и III; окривљени АВ, под II и III-а; окривљени АГ и АД под II и III и окривљени АЂ и АЕ под II ове оптужнице, извршили по једно кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из члан 142. став 1. КЗ СФРЈ.

**ТУЖИЛАЦ ЗА
РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Владимир Вукчевић**